

In antwoord op het ingezonden stuk van collega LEVIE diene, dat de vrouw reeds lang voor zij onder medische behandeling kwam, haar man had verzocht een voorbehoedmiddel te gebruiken. Hij had dit echter geweigerd, omdat de coitus condomatosus volgens hem geen bevrediging gaf. (Een en ander staat overigens duidelijk in mijn klinische les te lezen). Van een verzuim van de kant van de behandelende specialist kan dan ook moeilijk worden gesproken.

Dordrecht, 19 Januari 1960

A. C. DROGENDIJK

MEDISCH BEROEPSGEHEIM

In 1922 werd door de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst een commissie inzake het medisch beroepsgeheim ingesteld. Het rapport van deze commissie (1926) geeft duidelijk aan, hoe in de praktijk tegenover collega's het beroepsgeheim moet worden bewaard. Hieronder rekent de commissie ook het publiceren van een ziektegeval, en dan wordt daarbij verlangd, dat men het zo doet, „dat een leek niet kan uitvorschen, wie de persoon is van wien dit alles verhaald wordt”.

Ik heb mij afgevraagd, of de publikatie van Prof. Dr. A. C. DROGENDIJK over nerveus braken aan deze voorwaarde voldoet. Niet alleen de persoon, die medische wordt behandeld, wordt ten volle uitgetekend, maar ook het milieu, zodat een leek niet eens behoeft uit te vorsen over wie het gaat, en iedereen uit de omgeving onmiddellijk weet, welk gezin er wordt beschreven.

Uit alle lagen der maatschappij komen thans artsen voort, het *Tijdschrift* heeft een oplage van meer dan 12.000 exemplaren en komt ook in handen van leken. Het gevaar van schending van beroepsgeheim is wel groot met een publikatie als bovenbedoelde. Zelfs met toestemming van patiënt zelf acht ik een dergelijke mededeling in een Nederlands vakblad niet toelaatbaar.

Literatuur: DROGENDIJK, A. C. (1959) Nerveus braken. *Ned. T. Geneesk.* 103, 2592. — Rapport van de Commissie inzake het medisch beroepsgeheim (1926) *Ned. T. Geneesk.* 70, II, 2779.

Nijmegen, 25 december 1959

R. BAHLMANN

Het wil mij voorkomen, dat collega BAHLMANN zich onvoldoende gerealiseerd heeft in welk milieu deze schippersvrouw verkeert. Om diezelfde reden acht ik dan ook zijn mening, dat in dit geval groot gevaar dreigt van schending van het beroepsgeheim, zeer aanvechtbaar, zo niet absurd. In de eerste plaats is het praktisch uitgesloten, dat het *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde* de binnenvaartschippers onder de ogen komt. En in de tweede plaats zijn uitsluitend de betrokkenen van de finesses van dit ziektegeval op de hoogte en niet de familie en nog minder hun omgeving.

Dordrecht, 19 januari 1960

A. C. DROGENDIJK

BERICHTEN

BUITENLAND

Engeland

Wedstrijd in het maken van ziekenhuisvloeren. — Nu de eerste ziekenhuizen na de oorlog in aanbouw zijn, komt de vraag aan de orde: hoe maakt men een „durable, quiet and nonslippery hospital floor”. In het Ashford Hospital (Middlesex) heeft men een lange gang in 10 stukken verdeeld en op verschillende wijzen (kurk, linoleum, rubber, al of niet als tegels) belegd. Dertig fabrikanten zijn bij de proef betrokken. In het St. Peter's Hospital (Chertsey) doet men proeven met hout; in het West Middlesex Hospital (Isleworth) zoekt men naar de beste vloer voor oude mensen; in het al-

gemeen worden op gladde oppervlakten heel wat armen en benen van patiënten en personeel gebroken.

Het onderhoud betekent een afzonderlijk probleem; aan de oplossing werken verscheidene schoonmaakdiensten mede (*J. Amer. med. Ass.*, 5 dec. 1959, bl. 1187).

Eigen ziektegeschiedenis. — In de rubriek „Personal Papers” publiceerde de *Lancet* herhaaldelijk indrukwekkende verslagen, door patiënten van eigen lijden gegeven. In haar nummer van 2 januari 1960 (bl. 49) vindt men opnieuw delen uit de ziektegeschiedenis van een thans bejaarde chirurg, die dertig jaar geleden getroffen werd door een transversale myelitis en zich ondanks alle bezwaren, door geestkracht, oefening, deskundige verpleging en liefdevolle zorgen, ook in zijn werk heeft staande gehouden.

Sir Alexander Fleming. — Lady FLEMING heeft de Franse romanschrijver en literaire biograaf ANDRÉ MAUROIS verzocht, de levensgeschiedenis van de ontdekker van *Penicillium notatum* te schrijven. De Engelse uitgave verscheen in 1959 bij JONATHAN CAPE te Londen.

FLEMING heeft de lauweren met H. W. FLOREY en E. CHAIN gedeeld, en de delicate vraag is wel eens geopperd, of de roem en eer hem ten deel gevallen, wel ten volle verdiend waren. „But after all it is my baby!”, zou FLEMING in een discussie hebben uitgeroepen, beantwoord door een stem van een der achterste rijen: „And you left it out on FLOREY's doorstep!”. Het spreekt vanzelf dat in MAUROIS' boek FLEMING'S verdiensten in het volle licht zijn gesteld en dat met redenen omkleed is, waarom de therapeutische betekenis van penicilline pas tien jaar na FLEMING'S ontdekking door FLOREY en zijn medewerkers ten volle is begrepen (*Canad. med. Ass. J.*, 1 dec. 1959, bl. 936).

Niet „fair”. — De *British medical Journal* van 26 december 1959 (bl. 1476) bevat een lijst van een 50-tal examenantwoorden van leerlingverpleegsters: een bloemlezing uit het archief der examencommissie, door een „senior sister tutor” (lerares) samengesteld. Deze lijst is door een huisarts ter publikatie aangeboden.

Men leest eruit, dat het ontwikkelingspeil van sommige meisjes, die zich in de loop der jaren aan het examen onderwierpen, iets te wensen liet. Zij hebben verscheidene dingen niet begrepen en andere dingen die zij wel begrepen, niet goed onder woorden kunnen brengen. Hier volgen een paar antwoorden van verschillende hoedanigheid:

„The pupil is nothing more than a whole in the eye. In some people it is big, in others small, but unless you have been peculiarly born it is there in some size or another”.

„The heart is an organ the shape of a heart. It is not quite heart shaped because there are tubes protruding from it, 4 from top left, an umbrella handle from bottom left, a „Y” shaped connection from bottom right and 2 tubes from top right”.

„Overcrowding is not necessary. People when they get married their parents say they can live with them until they get a house built. Some people think, well as long as we can live with them it is all right. *But it is not.* After they have been married a few months they start having children, these grow up and this goes on. Overcrowding then occurs air is not allowed to enter, with too many in the bed diseases are caught”.

„Our Tutor has stated that in her opinion all infection in hospitals is caused by dirty nurses, therefore personal hygiene and cleanliness is next to godliness, and is the first thing to remember if you want to prevent wounds from becoming pussy”.